

KHAI THỊ CỦA HÒA THUỜNG TỊNH KHÔNG

(Kính thưa các bạn đồng học!)

Xen kẽ lời khai thị của HT có những câu tôi chia sẻ thêm, nhưng đều là lời giảng của HT từ các bài giảng khác mà có, tuyệt không dám nói theo ý riêng của mình. Kính mong các bạn hoan hỉ - Vô Danh cư sĩ)

Bài 5. Niệm Phật thế nào để tiêu tội, để thoát luân hồi

1. Phàm phu tích tội lớn cỡ nào?

Ngẫu Ích Đại sư cho chúng ta biết một sự thật. Chúng ta nên biết tích tội là vô thí kiếp đến nay tội nghiệp chúng ta đời đời kiếp kiếp tạo đó, tội nghiệp tích lũy đó gọi là tích tội.

Giả như tội nghiệp này có thể tướng, chúng ta ngày nay gọi là cái thể tích có hình dáng dù có nhỏ hơn nữa như nhà Phật nói vi trần, như hiện nay trong khoa học nói là điện tử thậm trí còn nhỏ hơn điện tử, những thứ vật chất này chúng ta tạo một tội thì có một vật nhỏ như vậy tồn tại. Chúng ta từ vô thí kiếp chỗ tạo tội nghiệp đó “tận hư không giới bất năng dung thọ” (trọn hết cõi hư không cũng chẳng thể chứa đựng được) quá nhiều quá nhiều cả hư không pháp giới đều chứa không hết. May thay tội nghiệp này, tội nghiệp tạo đó chẳng có hình tướng, chẳng có thể tích. Nếu có hình tướng, có thể tích thì anh sẽ cảm thấy quá kinh khiếp. Lời này là thật một tý cũng chẳng dối.

2. Muốn tiêu tội phải làm gì? Niệm Phật là thù thắng nhất

Tại sao chúng ta gặp được pháp môn thù thắng như vậy, tiện lợi như vậy? Đơn giản dễ dàng thắng tất như vậy mà chúng ta tu học vẫn thấy khó khăn? Thì đó đã chứng minh rằng chúng ta từ vô thí kiếp đến nay nghiệp chướng của việc tích tội quá nặng. Pháp môn đơn giản dễ dàng như vậy mà chúng ta vẫn

cảm thấy hết sức là khó khăn, nghiệp chướng quá nặng. Chúng ta không thể không cảnh giác, không thể không biết.

Tuy **“Bá niên chú giả”** đây là giả sử, giả sử thọ mạng của người chúng ta, chúng ta sống rất lâu, chúng ta có thể sống đến 100 tuổi trên thực tế người sống 100 tuổi rất ít. Đây là giả thiết anh có thể thọ mạng dài như vậy, anh sống được 100 tuổi;

“chú giả Di Đà thập vạn” anh suốt ngày niệm Phật mỗi ngày niệm 10 vạn tiếng Phật hiệu chú giả Di Đà thập vạn. Ban ngày 10 vạn, ban đêm 10 vạn, một ngày niệm 20 vạn tiếng Phật hiệu đây đều là giả thiết trên thực tế đều không làm nổi, đây là giả thiết;

“nhất nhất thanh diệt bát thập ức kiếp sanh tử trọng tội”. Mỗi một tiếng Phật hiệu đều diệt được 80 ức kiếp sanh tử trọng tội. Một ngày 20 vạn tiếng, mỗi ngày không gián đoạn, niệm 100 năm anh đã diệt được bao nhiêu tội, những tội mà anh diệt được đó nghiêm sở diệt tội như đao thương thọ. Chúng ta từ trên mặt đất bốc lên một nắm đất rồi rải xuống trong móng tay còn dính lại một tý tội mà anh diệt chỉ nhiều như vậy, vì diệt tội chỉ như đại địa thổ không thể sánh được. Trong Kinh nói với chúng ta đó: **niệm một tiếng A Di Đà Phật diệt 80 ức kiếp sanh tử trọng tội**. Đây là thật một tý chẳng phải giả, vậy thì tôi ngày nay niệm A Di Đà Phật thì tội đã diệt hết rồi. Làm gì diệt hết được, vì tội của anh quá nhiều là sự việc như thế đó.

3. Niệm Phật đúng cách mới diệt được tội?

Tuy nhiên quý vị nên biết khi này tôi đã nói đó, người biết niệm mới có thể diệt được 80 ức kiếp sanh tử trọng tội, còn người không biết niệm diệt không hết được nhiều như vậy.

Không biết niệm là có miệng mà không có tâm. Cách đó không thể diệt được tội, diệt được tội là trong từng tiếng từng tiếng Phật hiệu có tin sâu có thiết nguyện cách đó quả thật diệt được tội. Và lại diệt tội lớn nhỏ thì cùng với trong Kinh nói đó như nhau diệt 80 ức kiếp sanh tử trọng tội là trong Kinh Quán Vô Lượng Thọ nói đó một tý đều chẳng sai.

“Sự nhất tâm bất loạn” thì tội nghiệp không khởi tác dụng

“Duy niệm trí nhất tâm bất loạn”, chỗ này nói đến nhất tâm bất loạn là “sự nhất tâm”¹ là có thể được rồi, là sự phát tâm của hạ phẩm là được rồi. Tại sao vậy vì quyết định được vãng sanh, đời nghiệp vãng sanh, vừa được vãng sanh, tội nghiệp trong vô lượng kiếp đến nay của anh đó sẽ không sao cả, tuy có nhưng nó không khởi tác dụng, nó cũng chẳng trở ngại sự.

“Lý nhất tâm bất loạn” thì tội nghiệp tiêu sạch

Đến Tây Phương Cực Lạc thế giới rồi thì tiếp tục không ngừng nỗ lực tu hành tu đến lý nhất tâm bất loạn, cũng tức là đến lúc minh tâm kiến tánh thấy được tự tánh Phật thì dù có tất cả tội nghiệp cả thấy đều tiêu sạch hết đều không còn nữa.

Điều này trong Kinh có thí dụ: tội nghiệp giống như đèn tối, căn nhà tối tăm nghìn năm, căn phòng tối tăm này chưa từng thắp đèn cũng chẳng có cửa sổ đã có đến nghìn năm rồi. “Nghìn năm” là tượng trưng nghĩa kiếp lâu xa; đèn tối là tượng trưng tội nghiệp, tuy là căn nhà tối nghìn năm chúng ta thắp lên một cây đèn trong đó thì bóng tối cả thấy đều không còn nữa, ngọn đèn này là thí dụ cho minh tâm kiến tánh. Cho nên minh tâm kiến tánh trong vạn tánh trí tuệ bát nhã khởi tác dụng thì chỗ đó tất cả tội nghiệp cả thấy tiêu mất đều không còn nữa. Tuy nhiên nếu anh không thấy tánh thì tội nghiệp của anh đều còn đó, cả thấy đều còn. Điều này nhất định phải biết.

Cho nên phần dưới đây cử ra một thí dụ duy có niệm đến lúc nhất tâm bất loạn ***“tắc như kiến nhân, đột vì nhi xuất”*** (sẽ giống như người mạnh mẽ đột phá vòng vây xông ra). Giống như khi đánh giặc, chúng ta bị quân địch bao vây, bị bao vây thì rất khổ não. Trong vòng vây có một người rất can đảm, thân thể vô cùng cường tráng, người đó một mình xông ra, phá vòng vây để ra, sau khi ra rồi thì người ta bao vây cũng bao vây không nổi hấn ta. Tỉ dụ niệm đến

¹ Sự nhất tâm bất loạn là trong tâm chỉ có câu A DI ĐÀ PHẬT, không có niệm thứ 2 gọi là “Nhất Cú Di Đà Vô Biệt Niệm! Bất Lao Đàn Chỉ Đáo Tây Phương” (Một Câu Di Đà Niệm Không Dứt! Chẳng lao nhọc Búng Tay Đến Tây Phương)

nhất tâm bất loạn thì phá được vòng vây, thì thoát ly được sự khốn nhiều của tội tích lũy từ vô thủy kiếp đến nay, sự nguy khốn của tích tội thật sự có thể vượt qua, vắng sanh đến Tây Phương Cực Lạc thế giới tức là thật sự siêu việt.

4. Niệm Phật - Pháp môn đơn giản, dễ tu, một đời thành tựu

Xin lật qua xem trang phía dưới: **“Phục nguyện truy tố trí ngu, u thử giản dị trực tiếp, vô thượng viên đốn pháp môn”** [*Kính xin kẻ áo thâm, người áo trắng, kẻ trí, người ngu, đối với pháp môn đơn giản, dễ dàng, thẳng chóng, vô thượng viên đốn này*]

Chúng ta hãy xem Ngẫu Ích đại sư Ngài dùng tư cứu này không thể nào không cảm động. Đây là một con người phi thường là Phật, Bồ tát tái lai ngữ khí của Ngài khiêm tốn biết bao, cung kính biết bao. Chữ “phục nguyện” đây là sụp xuống đất để lạy, đối với chúng ta Ngài dùng một loại ngữ khí khẩn cầu chữ “truy” là người xuất gia chữ “tố” là người tại gia. Xuất gia tại gia tứ chúng đồng học trí ngu, chữ “trí” là thượng căn, chữ “ngu” là hạ căn bất luận tại gia, xuất gia, bất luận căn tính lợi, độn tại nơi pháp môn giản dị thẳng tắt vô thượng viên đốn này, pháp môn này thật chẳng dễ gặp được.

Trong khai Kinh kệ nói Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ khai Kinh kệ này là do Võ Tắc Thiên đời nhà Đường làm ra. Võ Tắc Thiên vì sao làm bài khai Kinh kệ này vậy? Lúc bấy giờ Kinh Hoa Nghiêm đang được phiên dịch Bát thập Hoa Nghiêm. Bát thập Hoa Nghiêm phiên dịch hoàn thành rồi được đưa đến Võ Tắc Thiên, Võ Tắc Thiên lúc đó là Hoàng đế. Liền nơi trên bìa Kinh, bản đề bốn câu kệ này đó là Khai Kinh kệ, khai Kinh kệ là bà ta viết, cho nên trăm nghìn muôn kiếp khó gặp được là Kinh Hoa Nghiêm. Còn pháp môn này của chúng ta sánh với kinh Hoa nghiêm còn khó hơn nữa đây. Lão cư sỹ Hạ Liên Cư nói rất hay **“Phật thuyết nan tín chân nan tín. Ưc vạn trung nhân nhất nhị tri”** [*Phật nói khó tin, thật khó tin. Trong ức vạn người, một hai biết*]. Cư sỹ Bành Tế Thanh nói vô lượng kiếp đến nay một ngày hy hữu khó gặp.

.....